

Спектрален анализ

Основната задача на спектралния анализ е да даде оценка за амплитудите и фазите на отделните хармоници на изследвания сложен сигнал. Всеки периодичен сигнал може да бъде апроксимиран чрез ред на Фурие. Този периодичен сигнал може да бъде представен като сума от постоянна съставка $a_0/2$ и безброй много хармонични съставки с честоти, кратни на ω_0 (честотата на първия хармоник). Пълната тригонометрична формула се представя с израза:

$$s(t) = \frac{a_0}{2} + \sum_{n=1}^{\infty} \left(a_n \cos n\omega_0 t + b_n \sin n\omega_0 t \right)$$

където:

$$a_0 = \frac{2}{T} \int_{-T/2}^{T/2} s(t) dt$$

$$a_n = \frac{2}{T} \int_{-T/2}^{T/2} s(t) \cos n\omega_0 t dt$$

Кратката тригонометрична форма има вида:

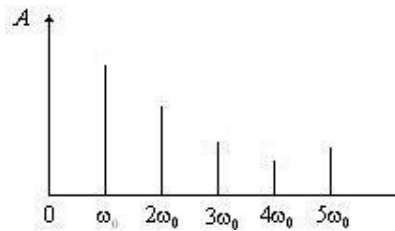
$$s(t) = \frac{a_0}{2} + \sum_{n=1}^{\infty} A_n \cos(n\omega_0 t + \varphi_n)$$

$$A_n = \sqrt{a_n^2 + b_n^2}, \varphi_n = \arctg \frac{b_n}{a_n}$$

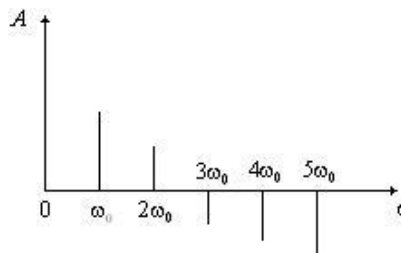
Всяка хармонична съставка в реда на Фурие се характеризира с амплитуда A_n и фаза φ_n .

Зависимостта на амплитудите и фазите се нарича спектър на амплитудите и

фазите. Амплитудно-честотната и фазово-честотната спектрална диаграма имат следния вид:

Фазово-честотна диаграма:

Спектралния анализ се свежда до определянето на коефициентите на реда на Фурие, който го описват напълно.

При разлагането на сложни сигнали се използват най-често хармонични функции. Спектрите на периодичните сигнали имат следните свойства:

-Ако $s(t)$ е четна функция, синусоидните съставки $b_n=0$, ако е нечетна, косинусоидните $a_n=0$;

-Ако лицата на фигурите, заключени между абсцисата и стойностите на графиката за положителните и отрицателните стойности на един период са равни на нула, то постоянната съставка $a_0=0$;

-Транслирането на $s(t)$ по абсциса променя фазата на хармониците, а по ордината – постоянната съставка

Комплексна форма на реда на Фурие:

$$s(t) = \sum_{n=-\infty}^{+\infty} |C_n| e^{j\varphi_n} e^{j\omega_n t}$$

$$= \sum_{n=-\infty}^{+\infty} \dot{C}_n e^{j\omega_n t}$$

$$\dot{C}_n = C_n (\cos \varphi_n + j \sin \varphi_n) = a_n - j b_n$$

В спектралната диаграма от комплексния ред на Фурие участват и честоти с отрицателна стойност, които нямат физически смисъл.

При компютърни изчисления, когато се налага да се прави спектрален анализ на даден сигнал, се използва БПФ (Бързо Преобразуване на Фурие), което значително намалява броя на изчислителните операции. Един от методите за анализ е чрез разделяне по време, когато сигнала се дели рекурсивно на четни и нечетни елементи, докато не останат последните. Често при изследване на даден сигнал за тестов се използва поредица от правоъгълни импулси. Те притежават богат спектрален състав.

Корелационен анализ

Корелацията между два сигнала се използва, когато трябва да бъдат разпознати сигнали в условията на интензивни шумове или когато са слаби. Корелационните функции изразяват връзката между сигналите, в отделни моменти от времето. Два сигнала са абсолютно независими ако тяхното скалярно произведение е 0:

$$E_{12} = (s_1, s_2) = \int_{-\infty}^{+\infty} s_1(t) s_2(t) dt = 0$$

Има два вида корелационни функции – автокорелационна и взаимнокорелационна. При АКФ на периодичен или не периодичен сигнал се изследва връзката между сигнала и неговото копие, което е изместено във времето. АКФ се определя от изразите:

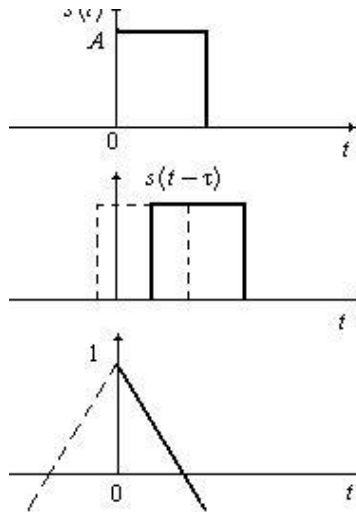
$$\Psi(\tau) = \frac{1}{T} \int_{-\frac{T}{2}}^{\frac{T}{2}} s(t) s(t-\tau) dt$$

$$\Psi(\tau) = \frac{1}{T} \int_{-\infty}^{\infty} s(t) s(t-\tau) dt$$

Където τ характеризира изместването на копието на сигнала спрямо неговия първообраз. $\tau=0$ е началната стойност на АКФ и е равна на енергията на сигнала на неперiodичен или средната мощност на периодичен сигнал. С увеличаването на τ АКФ намалява. Ако копието се измести от оригинала с дължина, по-голяма от сигнала АКФ става нула. Нека разгледаме правоъгълен импулс и неговата нормирана АКФ с коефициент на корелация:

$$R(\tau) = \frac{\Psi(\tau)}{\Psi_{\max}(\tau)}$$

Тя има следния графичен вид:

АКФ на правоъгълен сигнал е сигнал с триъгълна форма. Нормирането се използва за да могат да се сравняват АКФ на различни сигнали. Ако връзката между копието и оригинала на сигнала е силна, то $R(\tau) \approx 1$, ако сигналите са некорелирани, то $R(\tau) \approx 0$. АКФ има следните важни свойства: **1)** $\Psi(\tau) = \Psi(-\tau)$, тоест АКФ е четна функция по отношение на τ **2)** При $\tau=0$ имаме максимална стойност на АКФ ($\Psi(0) = \Psi_{\max}$) **3)** АКФ на един периодичен сигнал е периодична функция по отношение на τ **4)** На даден сигнал отговаря напълно АКФ. Обратното твърдение не е вярно. **5)** Ако е сигнал е сума от множество съставки, то неговата АКФ е сума от АКФ на тези съставки.

Връзката между енергийния спектър на сигнала $G(\omega)$ и неговата АКФ може да бъде намерена чрез теоремата на Винер-Хинчин:

$$\Psi(\tau) = \frac{1}{2\pi} \int_{-\infty}^{\infty} G(j\omega) e^{j\omega\tau} d\omega$$

$$G(j\omega) = \int_{-\infty}^{\infty} \Psi(\tau) e^{-j\omega\tau} d\tau$$

Съществува връзка между АЧ и енергийния спектър:

$$G(j\omega) = |S(j\omega)|^2$$

Ако два сигнала са с различна форма, но имат еднакъв АЧ спектър, то те имат еднакви КФ. Ако ефективната ширина на енергийния спектър и интервалът на корелация са обратнопропорционални. АКФ на дискретните сигнали се дефинира аналогично на АКФ при аналоговите чрез следните действия: **1)** замяна на интегрирането със сумиране **2)** замяна на непрекъснатата променлива τ с дискретна nT , T -интервал на дискретизация, n -естествено число **3)** замяна на аналоговите сигнали с дискретни.

Взаимнокорелационната функция показва връзката между два сигнала, изместени един спрямо друг във времето с τ . Изразите за ВКФ имат вида:

$$\Psi_{12}(\tau) = \frac{1}{T} \int_{-\frac{T}{2}}^{\frac{T}{2}} s_1(t) s_2(t-\tau) dt$$

$$\Psi_{12}(\tau) = \int_{-\infty}^{\infty} s_1(t) s_2(t-\tau) dt$$

Аналогично на ДАКФ можем да получим ДВКФ.

Амплитудна модулация

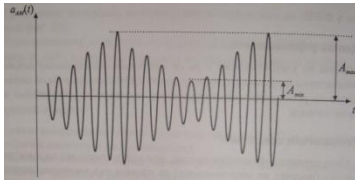
Модулацията е физически процес, при който спектърът на НЧ сигнал се пренася във високочестотната област. Това дава възможност за пренасянето на сигнала на големи разстояния. Така модулирания сигнал придобива информацията, която първоначално се е съдържала в $s(t)$. Носещият сигнал има обикновено вида:

$$\alpha(t) = A_0 \cos(\omega_0 t + \varphi_0)$$

Когато се изменя само амплитудата на сигнала се получава амплитудно-модулиран сигнал. Той има вида:

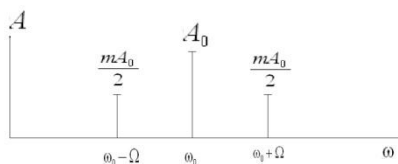
$$\alpha_{AM}(t) = A_0 [1 + ms(t)] \cos(\omega_0 t + \varphi_0)$$

където m е коефициент на модулация. Когато модулираният сигнал е хармонично трептене се получава еднотонална АМ:

$$m = \frac{A_{\max} - A_{\min}}{A_{\max} + A_{\min}}$$

Коефициента се отчита отделно за положителната и отрицателната полуълна. При малки стойности на m , относителното изменение на обвиващата крива е малко. Ако $m \approx 1$ имаме дълбока АМ. След кратки математически преобразувания сигнала може да бъде представен като сума от хармонични трептения, които съставят спектъра на АМ сигнал, чиято АЧ спектрална диаграма има вида:

Амплитудната модулация притежава недостатъци в енергийно отношение, тъй като в режим на отсъствие на модулиращ сигнал се излъчва мощност, което значително намалява к.п.д. на системата. За намаляване на загубите в АМ се използва т.нар. балансна амплитудна модулация. При нея от спектъра на модулирания сигнал се премахва съставката с честотата на носещия сигнал. При този метод не се отделя енергия в режим на отсъствие на модулиращ сигнал. Поради техническите усложнения в приемните устройства (породени от необходимостта за възстановяването на носещия сигнал) БАМ не е широко разпространен. Модификация на АМ е т.нар. Еднотонтова амплитудна модулация (ЕЛАМ), по известна в западната литература като SSB (Single Side Band). Тя намира широко приложение, тъй като е по-изгодна в енергийно отношение.

Ъглова модулация

Модулацията е физически процес, при който спектърът на НЧ сигнал се пренася във високочестотната област. Това дава възможност за пренасянето на сигнала на големи разстояния. ЪМ се характеризира с изменение на фазовия ъгъл на носещото трептене в зависимост от управляващия сигнал. Сигнала има следния вид:

$$\alpha(t) = A_0 \cos[\omega_0 t + kS(t)]$$

където: $A_0 \cos \psi$ описва носещото трептене, ω_0 е честотата на носещото трептене, k е коэф. За изравняване на размерностите, а $S(t)$ описва изменението на управляващия сигнал. Ъгловата модулация е поизгодна от АМ освен в енергийно отношение, а и поради факта, че е по-устойчива на шумове. Тя обаче заема по-широка честотна лента при еднакъв спектър, затова се използва само за разпръскване в УКВ обхвата. Съществува връзката между фазата и моментната честота:

$$\psi(t) = \int \omega(t) dt$$

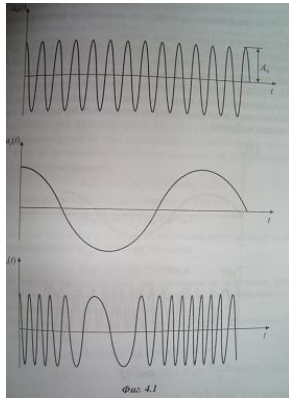
Честотна модулация

Модулацията е физически процес, при който спектърът на НЧ сигнал се пренася във високочестотната област. Това дава възможност за пренасянето на сигнала на големи разстояния. Сигналите са честотно модулирани, когато честотата на носещото трептене се изменя в зависимост от управляващия сигнал. Ако управляващият сигнал има вида: $\alpha(t) = A \cos \Omega t$ то честотата на модулирания сигнал е:

$$\omega(t) = \Delta \omega_m \cos \Omega t + \omega_0$$

Носещото, управляващото трептене и модулирания сигнал

имат следния графичен вид:

Фазова модулация

Модулацията е физически процес, при който спектърът на НЧ сигнал се пренася във висококочестотната област. Това дава възможност за пренасянето на сигнала на големи разстояния. Сигналите с фазова модулация се получават, при изменение на фазата на носещото трептене в зависимост от управляващия сигнал. Носещото трептене се описва с израза:

$$\alpha_0(t) = A_0 \cos \omega_0 t = A_0 \cos \psi(t)$$

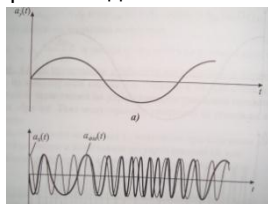
, където ω_0 е честотата на носещото трептене. При фазова модулация не се изменя амплитудата на сигнала, а само фазовия ъгъл. Индекс на фазова модулация наричаме изменението на фазовия ъгъл -

$$m\varphi = k_2 A$$

. В този смисъл фазово-модулирано трептене се описва с израза:

$$\alpha(t) = A_0 \cos(\omega_0 t + m_\varphi \cos \Omega t)$$

. Индексът на фазова модулация не зависи от честотата на управляващия сигнал. Носещото трептене и фазово-модулирания сигнал имат следния графичен вид:

От графиката забелязваме, че при положителни стойности на управляващото трептене, модулираният сигнал изпреварва носещия, а при отрицателни - изостава. Фазовата модулация се съпровожда с честотна и обротно.

Импулсна модулация Импулсната модулация намира широко приложение в редица области на обработката и пренасянето на сигнали. Носещото трептене при този вид модулация обикновено е периодична поредица от импулси. Има различни видове ИМ - амплитудно-импулсна, фазово-импулсна, честотно-импулсна и широчинно-импулсна модулация. Видът на модулацията се определя от това, кой от параметрите на импулсната поредица се изменя в зависимост от управляващия сигнал. В резултат от модулацията полученият сигнал съдържа информацията, носена от управляващия сигнал. Периодът на получената поредица от импулси трябва да отговаря на условието от теоремата на Най-

куист: $T \leq \frac{1}{2F_m}$, F_m е най-високата честота в спектъра на управляващия сигнал. Ако изискването е спазено, при де-модулация управляващият сигнал ще се възстанови точно.

Амплитудно-импулсна модулация (АИМ)

При АИМ се изменя амплитудата на импулсите в зависимост от управляващия сигнал, който в нашия случай има вида:

$$\alpha_M(t) = A_M \cos \Omega t$$

. Последователността от импулсите на носещото трептене можем да изразим като:

$$\alpha_0(t) = A_0 \sum_{k=-\infty}^{\infty} S(t - kT)$$

Където A_0 - амплитуда, $S(t)$ - функция на времето. Ако приемем началните фази за нула, получаваме:

$$A = A_0 + A_M \cos \Omega t$$

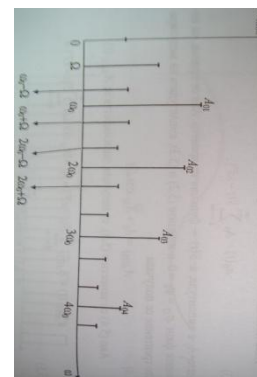
. В крайна сметка се получава:

$$\alpha(t) = A_0 (1 + m \cos \Omega t) \sum_{k=-\infty}^{\infty} S(t - kT)$$

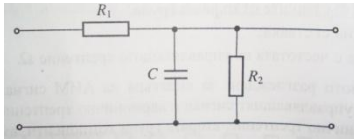
, където $m = \frac{A_M}{A_0}$ е индексът на модулация, като трябва да се спазва условието $m < 1$ за да няма нелинейни изкривявания. Амплитудно-честотната спектрална характеристика на периодичната поредица от правоъгълни импулси съдържа безброй много съставки. Спектърът на АИМ сигнал има няколко групи компоненти: 1) спектралните съставки на носещия сигнал $n\omega_0$; 2) странични съставки с честоти, симетрично разположени около $n\omega_0$; 3) постоянна съставка; 4) съставка с честотата на управляващо-

то трептене Ω . Приемаме, че разглеждаме случай, при който управляващият сигнал е хармонично трептене.

Висшите хармоници могат да се пренебрегнат, тъй като амплитудите на спектралните съставки бързо намаляват с нарастването на техния пореден номер. Благодарение на това, техническите съоръжения могат да се опростят. Спектърът на АИМ сигнал има вида:

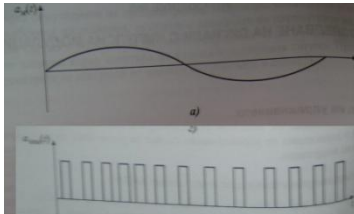

Детектирането на АИМ сигнала се извършва с помощта на интегрираща верига. Върху резистора R_2 се създава пад на напрежение от постоянната съставка и тази, с честотата на управляващия сигнал. Постоянната съставка може да се премахне с помощта на разделителен кондензатор.

Широчинно-импулсна модулация (ШИМ)

При ШИМ модулацията импулсите на носещия сигнал изменят широчината си в зависимост от управляващия сигнал, като тяхната амплитуда остава постоянна. Графиката на функцията на ШИМ има вида:

Както се вижда от графиката по време на положителната полувълна на управляващия сигнал, широчината на импулсите се увеличава, а по време на отрицателните – намалява. ШИМ има две разновидности – едностранна и двустранна. При едностранната ШИМ (ЕШИМ) единият от фронтите на импулсите се измества под влияние на управляващия сигнал, а другия не променя положението си. Едностранното изменение на широчината се отразява на положението на импулсите, което се определя от тяхната средна точка върху абсцисната ос, откъдето следва, че се изменя фазата на импулсите в зависимост от управляващия сигнал.

Двустранна ШИМ (ДШИМ). В този случай двата фронта се из-

местват симетрично в зависимост от управляващия сигнал. Нека продължителността на импулса τ е функция на времето t посредством управляващия сигнал:

$$\begin{aligned} \tau(t) &= \tau [S_y(t)] \\ \tau(t) &= \tau_0 + \nabla \tau S_y(t) \\ S_y(t) &= \sin \Omega t \\ \Rightarrow \tau(t) &= \tau_0 + \nabla \tau \sin \Omega t \\ m_\tau &= \frac{\nabla \tau}{\tau_0} \end{aligned}$$

Отношението m_τ има смисъл на индекс на ШИМ и показва отклонението от средната продължителност на импулсите. Той се изменя пропорционално на амплитудата на управляващия сигнал и $0 < m_\tau < 1$. За описание на ШИМ, когато управляващият сигнал е хармонично трептене, се разглежда уравнение на немодулирана импулсна поредица:

$$\alpha_0(t) = U_0 \chi + U_0 \sum_{k=1}^{\infty} \left(\frac{2}{k\pi} \right) \sin(k\chi\pi) \cos k\omega t$$

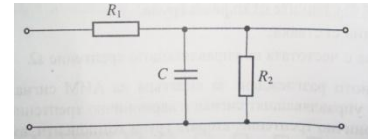
$$\chi = \frac{\tau}{T} \quad \text{коэффициент на за}$$

пълване на импулсите. Когато управляващият сигнал е хармонично трептене, спектърът на ШИМ съдържа постоянна съставка, съставка с честота на управляващия сигнал и съставки с честоти $n\omega_0$.

Ширината на честотната лента при пренасянето на сигналите с ШИМ обикновено се приема след като се вземе под внимание продължителността на импулсите t_u и е равна на:

$$B \approx \frac{2\pi}{t_u}$$

Детектирането на ШИМ сигнала се извършва с помощта на интегрираща верига. Върху резистора R_2 се създава пад на напрежение от постоянната съставка и тази, с честотата на управляващия сигнал. Постоянната съставка може да се премахне с помощта на разделителен кондензатор.

Честотно-импулсна модулация (ЧИМ)

При ЧИМ се изменя честотата на повторение на импулсите в зависимост от управляващия сигнал. С нарастване на амплитудата на управляващия сигнал честотата на носещия сигнал нараства, а с намаляване – намалява. Съставът на спектъра на ЧИМ сигнала е аналогичен на спектъра на ШИМ сигналите и може да се изследва с помощта на бessel функции. Както е известно от спектралната характеристика на ЧИМ сигнал, амплитудата на страничните съставки зависи от честотата на управляващия сигнал. От това можем да съдим, че се създават затруднения при демодулирането на ЧИМ сигнала. За да се избегне този проблем, трябва да се извърши преобразуване на този вид модулация в АИМ или ШИМ, които да бъдат демодулирани в последствие.

Фазово-импулсна модулация (ФИМ) При ФИМ в зависимост от управляващия сигнал се изменя фазата на импулсната поредица. С нарастване на амплитудата на управляващия сигнал фазата на носещия нараства, а с намаляване – намалява. В случая променящият се параметър е фазата, т.е. разположението на импулса във времеви интервал.

ФИМ е по-устойчива на шумо ви въздействия от АИМ и ШИМ , тъй като амплитудата и продължителността на импулса са постоянно. Спектърът на ФИМ е аналогичен на спектъра на ЧИМ. ФИМ съдържа същите съставки както ЧИМ.

Цифрови филтри

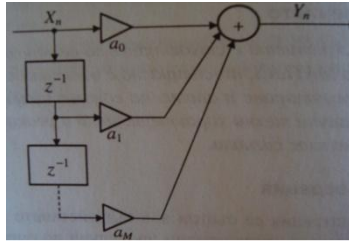
Цифровите филтри се използват за филтрирането на дискретни сигнали. Ако сигнала е аналогов и трябва да бъде филтриран с ЦФ, то първо този сигнал трябва да премине през аналогово-цифрово преобразуване (АЦП). Цифровите филтри имат предимства пред аналоговите, а именно: -по-висока точност; -по-добри характеристики; -малки размери; -висока надеждност при апаратно изпълнение; Основните недостатъци на ЦФ са техните шумове, вследствие от дискретизацията на аналоговия сигнал, както и проблеми, свързани с работата им в реално време при много високи честоти. За структурата и свойствата на един ЦФ може да се съди от неговата предавателна функция. Има два вида цифрови филтри – рекурсивни и нерекурсивни.

Нерекурсивни цифрови филтри (НЦФ)

Ако изходният сигнал Y_n зависи от настоящия и минали моменти на входния сигнал X_n , то дадения ЦФ е нерекурсивен. Друг критерий за това дали филтърът е нерекурсивен е неговата импулсна характеристика – тя трябва да е сходна с редица. ХЦФ се описва със следното диференчно уравнение:

$$Y_n = a_0 X_n + a_1 X_{n-1} + \dots + a_M X_{n-M} = \sum_{m=0}^M a_m X_{n-m}$$

където $a_0, a_1 \dots a_M$ са коефициенти. Редът на ЦФ се определя от броя M . ЦФ има следната структурна схема:

Предавателната функция на дадения НЦФ може да се получи чрез прилагане на z-преобразуване спрямо лявата и дясната част на диференчното уравнение

$$Y(z) = a_0 X(z) + a_1 X(z) z^{-1} + \dots + a_M X(z) z^{-M} \Rightarrow H(z) = \frac{Y(z)}{X(z)} = \sum_{m=0}^M a_m z^{-m}$$

Ако положим $z = e^{j\omega T}$ ще получим комплексния честотен коефициент на предаване. Честотната характеристика на ЦФ има периодичен характер. Ако е известна импулсната характеристика на ЦФ $h(t)$, то филтърът е еднозначно описан във времевата област. За да бъде еднозначно описан в честотната област, трябва да е известна неговата честотна характеристика $H(j\omega)$. АЧХ на ЦФ представлява модула на $H(j\omega)$:

$$|H(j\omega)| = \sqrt{A^2 + B^2}, \text{ където } A \text{ и } B \text{ са съответно реалната и имагинерната част на } H(j\omega).$$

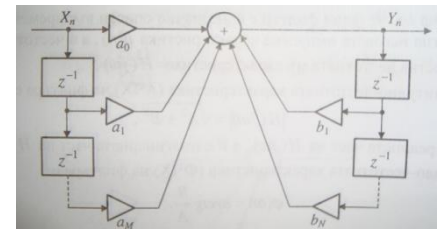
ФЧХ на ЦФ представлява аргумента на $H(j\omega)$:

$$\varphi(\omega) = \arctg \frac{B}{A} \text{ ИХ на ЦФ: } h(n) = \frac{1}{2\pi} \int_{-\pi}^{\pi} H(j\omega) e^{j\omega n} d\omega$$

Предимства на НЦФ спрямо РЦФ: -проста структура; -винаги са физически реализуеми; -винаги са устойчиви; линейна ФЧХ. Недостатък на НЦФ в сравнение с РЦФ е че е необходим по-висок ред при еднакво входно задание, което води до необходимостта от използване на повече ресурс. Също така изходният сигнал на НЦФ е по-неточен, тъй като се определя само от стойностите на входния сигнал.

Рекурсивни цифрови филтри (РЦФ)

Изходният сигнал на РЦФ зависи от настоящия и минали моменти както на входния, така и на изходния сигнал. РЦФ са познати също като филтри с обратна връзка. Тяхната структурна схема има следния вид:

Диференчното уравнение на РЦФ има вида:

$$Y_n = \sum_{m=0}^M a_m X_{n-m} + \sum_{m=1}^N b_m Y_{n-m}$$

Комплексния честотен коефициент на предаване се получава чрез полагане $z = e^{j\omega T}$

$$H(j\omega) = \frac{\sum_{m=0}^M a_m^{-j\omega m T}}{1 - \sum_{m=1}^N b_m^{-j\omega m T}}$$

АЧХ на РЦФ:

$$|H(j\omega)| = \sqrt{\frac{A^2 + B^2}{C^2 + D^2}}, \text{ където}$$

то A и C са реалните, а B и D имагинерните части на

$H(j\omega)$. ИХ на РЦФ е

безкрайна редица. За да е физически реализуем РЦФ трябва полюсите на предава телната функция да са вътре в единичната окръжност, тоест $|z| = r < 1$ на z-равнината.

РЦФ имат следните предимства спрямо НЦФ: -по-стръмна характеристика при един и същи ред, откъдето следва, че се извършват по-малко математически операции; -по-голямо бързодействие при използване на канонична структурна форма; -по-голяма точност на изходния сигнал.

Основния недостатък на РЦФ е, че не се гарантира линейна ФЧХ. РЦФ от по-висок ред може да се окаже нестабилен.

Теорема на Винер-Хинчин

дава връзка между енергийния спектър и корелационната форма на сигнала.

$$\begin{aligned} & \int_{-\infty}^{+\infty} \varphi(\tau) \cdot e^{-jw\tau} \cdot d\tau = \\ & = \int_{-\infty}^{\infty} \int_0^{\infty} S(t) \cdot S(t-\tau) \cdot e^{-jw\tau} \cdot d\tau = \\ & = \int_{-\infty}^{\infty} \int_0^{\infty} S(t) \cdot S(t-\tau) \cdot e^{-jw\tau} \cdot dt d\tau = \\ & = \int_{-\infty}^{\infty} \int_0^{\infty} S(t) \cdot S(t-\tau) \cdot e^{jw\tau} \cdot e^{-jw\tau} \cdot e^{-jw\tau} \cdot dt d\tau = \\ & = \int_{-\infty}^{\infty} \int_0^{\infty} S(t) \cdot e^{-jw\tau} \cdot dt \cdot S(t-\tau) \cdot e^{jw(t-\tau)} \cdot d\tau = \\ & = \int_{-\infty}^{\infty} \int_0^{\infty} S(t) \cdot S(t-\tau) \cdot e^{jw(t-\tau)} \cdot e^{-jw\tau} \cdot dt d\tau = \\ & = \int_{-\infty}^{\infty} S(w) \cdot S(t-\tau) \cdot e^{jw(t-\tau)} \cdot d\tau = \end{aligned}$$

полагаме $t - \tau = v$ и

$$\begin{aligned} dv &= -d\tau \\ &= S(w) \int_{\infty}^{-\infty} S(v) \cdot e^{jwv} \cdot dv = \\ &= S(w) \cdot S^*(w) = S^2(w) = G(w) \end{aligned}$$

$$(1) \quad G(w) = \int_{-\infty}^{\infty} \varphi(\tau) \cdot e^{-jw\tau} \cdot d\tau$$

(прав интеграл на Фурие)

Ако съществува правото, съществува и обратното преобразуване на Фурие

$$\Rightarrow (2) \quad \varphi(\tau) = \int_{-\infty}^{+\infty} G(w) \cdot e^{jw\tau} \cdot dw$$

(1) и (2) дават връзката м/у $G(w)$ и $\varphi(\tau)$ и са известни като Теоремата на Винер-Хинчин

Ако знаем $\varphi(\tau)$ чрез Теоремата можем да пресметнем $G(w)$. За сигнали, за които знаем спектралната ф-я, можем да пресметнем $G(w)$ по 2 начина. Теоремата важи за всички сигнали.

Ако сигнала е случаен, не можем да напишем неговата спектрална функция $s(w)$. Той ще се наслабва към информ. Сигнал и ще им пречи. За него можем да изберем само $G(w)$ чрез теоремата на Винер – Хинчин.